

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Kleine Holzkreuze.

Bácskaer Gräber auf weiten Schlachtgegenden, welkende Andenken verloschenen Lebens, sinkende Gräber, modernde Kreuze ... Verwesende Leichen der Bácskaer Jungen in fremder Erde, ersterbende, blutgetränkte Gestalten wahrer Helden ... Wieviel Tränen und Leid, viel Heldentaten und trauriger Ruhm umschweben Euch immerdar ...

Tränen der Trauernden trägt der Bácskaer Wind ins weite Gefilde des Sabácer Kirchhofes, zu den einsamen Kreuzen in Galiziens Wüsten, auf die verwäisteten Gräber der polnischen Niederung und hinauf in die Schneekatakombe der eisigen Karpaten... Euch sucht unsere Seele, wir wollen Euch sagen, die mütterlichen Schollen der Bácska rufen nach Euch:

— Kommet heim, Ihr Söhne mein, Eure Mutter wartet Euer!... Still will sie Euch umfassen, die Leiber ihrer heldenhaften Recken.. Auf Euren Gräbern spriesse immer blühendes, immer grünendes Blumengeränke ... Rot und weiss, wie Euer vergossenes Blut, gleich Eurer ewigen Glorie... Kommet heim, Ihr Söhne mein, Eure Mutter wartet Euer! Hier sollen die an Eure Gräber pilgern, die Euch geliebt, die Eurer ewig trauern, deren Stolz Ihr gewesen ...

Einsame Grabeskreuze, Bácskaer Gräber auf weiten Schlachtgegenden, wo immer Ihr euch wölbet, weit in wilden Wüsten, nie sollt Ihr wüst bleiben. Nie sollt ihr namenlos unsere Helden bedecken ... Nie sollt Ihr vermodern, Ihr seid ewiger als Erz, stärker denn granitne Steinblöcke. Dahin ziehen die Blumen unserer Seelen, das Kreuz Eurer Gräber mit Kränzen zu umschlingen, dahin pilgert das Immergrün unserer Liebe, um dass süsser sei Euer Heldenschlummer ... Hoch und hehr erglänzt Euer Ruhm, und hüllt in sein flimmerndes Flammenlicht jedes kleine, ferne Grab, jedes einsame Grabeskreuz ...

Ladislaus Czebe.

Am Grabe eines Kriegskameraden. — A bajtárs sírjánál.

Apró fakeresztek.

Bácskai sírok messze harcmezőkön, letünt életek korhadó emlékei, süppedő sírok, korhadt fakeresztek ... Bácskai fiúk idegen földben porladó tetemei, igaz hősök elomlott, véres alakjai ... Mennyi könny és mennyi bánat, mennyi hóstett és mennyi szomorú dicsőség övez benneteket ...

Siratók sírását viszi a bácskai szellő a sabáci véres temetőbe, a pusztult Galicia minden kereszttjéhez, a lengyel mezők szomorú sírdombjaihoz, a Kárpátok leolvadt hókriptáihoz ... És elmegy a lelkünk véletek beszálni, megmondani néktek, hogy a bácskai anyaföld hív benneteket haza :

— Jöjjetek, én fiaim, anyátok vár ... Lágyan akarja ölelni fainak, a hős daliáknak vérbeomlott temetőt ... Nevelni akar sírotokon mindég nyíló zöldet, örök virító virágot ... Pirosat, mint kiömlött véretek; fehéret, mint öröök glóriátok ... Jöjjetek, én fiaim, haza vár anyátok ... S itt zarándokol majd sírotok elé, aki szeretett benneteket, aki sír értetek, aki büszke reátok ...

... Apró fakeresztek, bácskai sírok messze harcmezőkön, bárhol domborultok, legyetek bár messze, nem fogtok kopáran maradni. Nem süppedtek rá jeltelenül a mi hőseinkre... Nem korhadtak el, mert ércnél maradandóbbak, gránitnál állandóbbak vagytok Mennek a mi lelkünk virágai s koszorúba fonják sírotok kereszttjét, megy a mi szerezetünk öröök melegsége megédesíteni hősi álmotokat ... És ragyog a ti dicsőségeket fénye. Özönével borít minden kis apró sírt, minden fakeresztet ...

Czebe László.

